

1 ג בפסוק¹¹² "אילים חמשה וגו'", שבו מפרש רש"י "כנגד כהנים ולוים וישראלים וכנגד תורה נביאים
 2 וכתובים" (כנ"ל), ומוסיף, "שלש חמשיות, כנגד חמשה חומשין, וחמשת הדברות הכתובין על לוח אחד,
 3 וחמש הכתובין על השני" - הנה נוסף על השאלה האמורה למה מביא רש"י שני רמזים, צריך להבין:
 4 למה כולל רש"י את כל פרטי הענינים ביחד, ואינו מפרש כל פרט בפני עצמו: "אילים - כנגד כהנים
 5 כו', חמשה - כנגד חמשה חומשין כו'", "עתודים - כנגד לויים כו', חמשה - כנגד חמשת הדברות וכו'",
 6 כמו בשאר הפסוקים?

7 וגם¹¹⁸: פירוש רש"י על הרמז ב"שלש חמשיות" ("אילים חמשה עתודים חמשה כבשים . . חמשה")
 8 אינו מתאים לכאורה עם פירושו על הרמז ב"אילים עתודים כבשים", "כנגד כהנים ולוים וישראלים וכנגד
 9 תורה נביאים וכתובים", שהרי כל שלש החמשיות שייכים ל"תורה" בלבד?
 10 וכמדובר כמ"פ שכל ענינים אלו צריכים להיות מובנים בפשטות.

11 ט. והביאור בזה:
 12 כאשר לומדים חומש ב"חדר" עם בן חמש למקרא, שיש לו דעת ישרה¹¹⁹ - שקשור גם עם פירוש
 13 רש"י, אותיות ישר - ואומרים לו ש"פר" הוא כנגד אברהם, מתעוררת אצלו שאלה: תיבת "פר" נאמרה
 14 בתורה כו"כ פעמים לפניו, ואף פעם לא נתפרש שזהו כנגד אברהם, וא"כ, מהיכי תיתי שתיבת "פר"
 15 כאן היא כנגד אברהם?

16 ולכן מעתיק רש"י מהפסוק "פר אחד", שעל זה פירש כבר לפניו¹²⁰ "מיוחד שבעדרו", ומזה מובן
 17 שגם הרמז בזה הוא לאיש מיוחד כו' (ועד"ז בנוגע ל"איל אחד", "כנגד יצחק", ו"כבש אחד", "כנגד
 18 יעקב"¹²¹).

19 כ. "שעיר עזים" - "לכפר על מכירת יוסף כו'":
 20 רש"י כבר פירש לפניו¹²² "שעיר עזים אחד לחטאת" בא "לכפר על קבר התהום וטומאת ספק".
 21 ומזה מובן, שגם הרמז שבקרבן זה קשור עם ענין של כפרה, ולכן לא כותב רש"י "כנגד כו" (וגם
 22 אינו מעתיק תיבת "אחד", להורות על ענין מיוחד כו'), אלא "לכפר על מכירת יוסף", שזהו הענין
 23 הבלתי-רצוי היחידי שלמד הבן חמש למקרא בנוגע ל"שעיר עזים"¹²³.
 24 ועדיין יש לבאר בנוגע לפירוש רש"י על "אילים עתודים כבשים", כפי שיתבאר לקמן.

* * *

21 כא. ועתה נבוא לבאר פירוש רש"י על הרמזים ב"זבח השלמים":
 22 רש"י מעתיק את התיבות¹¹² "ולזבח השלמים בקר שנים", ומפרש: "כנגד משה ואהרן שנתנו שלום
 23 בין ישראל לאביהם שבשמים", והיינו, ש"שלמים" רומז על ענין השלום, ו"בקר שנים" (ולא כמו "פר
 24 אחד גוי לעולה") רומז על שני אנשים שפעלו ענין השלום כו' - משה ואהרן.
 25 ובנוגע להמשך פירוש רש"י: "אילים עתודים כבשים", "ג' מינים, כנגד כהנים ולוים וישראלים, וכנגד
 26 תורה נביאים וכתובים, שלש חמשיות, כנגד חמשה חומשין וחמשת הדברות הכתובין על לוח אחד וחמש
 27 הכתובין על השני" - הנה נוסף על הדיוקים דלעיל (סי"ח), צריך להבין:

(120) נשא שם, טו.
 (121) ואף שגם אצל אברהם נזכרו "כבשות" (וירא כא,
 כח-כט) - הרי הרמז על אברהם נאמר כבר לפניו, ב"פר אחד".
 (122) נשא שם, טז.
 (123) ואף שגם אצל יצחק נזכרו "גדיי עזים" (תולדות כו, ט)
 - הרי (נוסף לכך שאין זה ענין בלתי רצוי הדורש כפרה, הנה)
 הרמז על יצחק נאמר כבר לפניו, ב"איל אחד".

(118) ראה גם לקו"ש חי"ח ע' 85 ואילך.
 (119) כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף בכת-שחוק: ועדיין אינו
 מדמה לעצמו שצריך להיות "גדול", חריף ומפלפל, ע"י המצאת
 סברא עקומה, וככל שתהי' עקומה יותר, הרי הוא בעל-המצאה
 גדול יותר, שכן, סברא פשוטה יכול לתפוס גם אדם פשוט, ואילו
 גדלותו מתבטאת בכך שיכול להמציא סברא עקומה כזו שאף
 אחד לא יעלה בדעתו ("כאפן זיך") עקמומית כזו!...